

NICO WISSING: 'OVERAL IN DE TUIN GA IK LIGGEN OF ZITTEN'

Een trend volgen doet Nico Wissing niet. Hij heeft niets met de „potten en pannen die je in het tuincentrum tegenkomt“. Wel maakt de hovenier uit het Gelderse Megchelen vooruitstrevende tuinen. Dat doet hij door bijzondere combinaties en door te experimenteren met materialen. Inspiratie daarvoor haalt hij uit allerlei bronnen.

TEKST Paula Klap / BEELD Gerdien de Nooy

Nieuwe dingen staan veel dichterbij je dan je „denkt“, zegt Wissing. „Soms staat het gewoon naast je. Maar je moet wel goed kijken en er over nadenken. Je moet veel lezen, zien en reizen. Het maakt ook niet uit of ik iets mooi of lelijk vind. Ik hoef niet iets nieuws te ontdekken. Ik wil zien wat er om me heen is en dat net iets anders gebruiken, of er een andere toepassing voor bedenken. Input van buitenaf, en dan heel breed, is daarbij essentieel.“ Die brede input haalt de hovenier uit bladen, uit de architectuur, uit het buitenland en van beurzen.

Vrachten tijdschriften

Tuin Exclusief, Intellectuele Architectuur (IA), Frame en Grün Forum zijn bladen die Wissing regelmatig leest. Ook uit het buitenland neemt hij 'vrachten' tijdschriften mee. Vaak zijn dat interieurbladen, want de stijl en de sfeer in huis zijn indirect bepalend voor de inrichting buiten. Om die reden bezoekt hij beurzen als Ambiente, „die beurs heeft alles met lifestyle“, de Frankfurter Messe, „waar je nieuwe inspiratie en stijlen vindt“, de meubelbeurs in Keulen, de woonbeurs in Keulen, de modebiennale in Arnhem en Floriade-achtige tentoonstellingen in China, Krakau en München.

Maar hij bezoekt niet alleen woonbeurzen. Hij wil juist breder kijken. „Ik ben dit jaar naar Euroshop in

Düsseldorf geweest. Dat is een beurs voor winkel-inrichting, displays en dergelijke. De bedrijven die daar staan denken een jaar vooruit. Ik zag daar een bedrijf dat Japanse elementen combineert met retro. Daar haal ik weer ideeën uit. Op deze manier blijf ik collega's een slag voor. Trouwens, hotels zijn ook heel goede plekken om inspiratie en nieuwe trends op te doen. Het Art-hotel in Barcelona is een goed voorbeeld.“

De uitdaging voor Wissing is het slechten van de scheidslijnen binnen/buiten. In zijn ontwerpen tracht hij gebruiksvoorwerpen en de natuur in elkaar over te laten gaan. Daarom ook is hij een warm pleitbezorger van de Groene Stad-gedachte. „Het bouwen moet meer geïntegreerd worden in de natuur.“

Als een jas

Wissing is wars van betonstenen, coniferenhagen en 'gifschuttingen'. Even een bestrating in de tuin kloppen, daar begint hij niet aan. Als ontwerper wil hij in elke tuin iets bijzonders brengen. Voor hij aan het tekenen slaat, kijkt hij rond in het huis, proeft hij de levensstijl van de bewoners en vraagt hij behoorlijk door over het privéleven van de tuineigenaar. „Ik neem de vrijheid om rond te lopen en foto's te maken. Overal in de tuin ga ik zitten en liggen. Wat ik voel en ervaar, daar maak ik een ontwerp bij. Ik ga

op de stoel van de opdrachtgever zitten omdat hij zelf niet weet hoe hij de tuin vorm moet geven. Een tuin moet de eigenaar zitten als een jas.“

De sfeer die in huis heerst, probeert de ontwerper terug te laten komen in de tuin. Voor wat betreft de zitplek, het terras, zijn er veel verschillende mogelijkheden. „Staan binnen moderne meubelen, dan kan dat betekenen dat er ook buiten dergelijke meubelen worden geplaatst. Een zitkuil, kleurgebruik of tegels zijn ook elementen die je buiten terug kunt laten komen.“ Of dit gebeurt, beslist Wissing meestal niet alleen. Hij werkt vaak samen met binnenhuisarchitect Cuun Maatman, stylist Bart Bresser en meubelvormgever Erik Slijkhuis. Deze adviseren over vorm en kleur van de meubelen en over de relatie binnen en buiten. Die adviezen reiken vaak verder dan het meubilair, ook de potterier wordt erin meegenomen.

Door zijn werkwijze creëert de man uit Megchelen bijzondere maar ook uiteenlopende tuinen. Een hele moderne tuin met strakke meubelen is 200% anders dan een Engelse landschapstuin waarin romantische meubelen passen met gebloemde kussens. Een terras met teakmeubelen en kleurige potten geeft weer een totaal andere sfeer. „Er is zo veel mogelijk, maar het moet wel bij elkaar passen.“

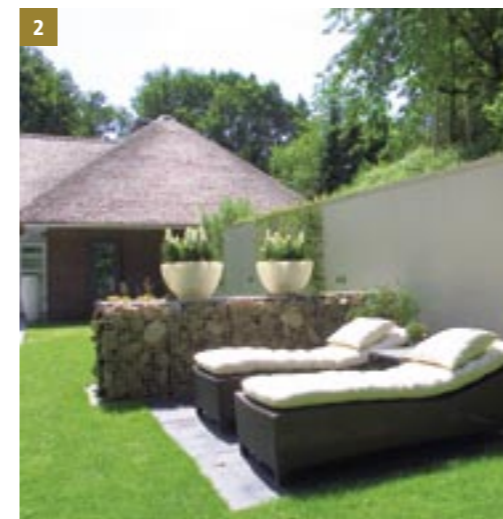
Vanzelfsprekend of gedwongen

Veel invloeden laat Wissing bijna vanzelfsprekend op zich inwerken. Enthousiast wordt hij van Gaudi, „vanwege zijn organische vormgeving“, en van Hundertwasser, „een kunstenaar die gekke combinaties uitprobeerde“. Moderne bouwkundig architecten voor wie hij warmloopt zijn Winnie Maas (architectenbureau MDRDV), Jo Coenen, Erik Wameling en Sander Giessen. „Maas is met name iemand die de natuur dichterbij de architectuur brengt en

andersom.“ Dat is wel een trend denkt de ontwerper: „Organische vormen komen steeds meer in, net als het gebruik van organische materialen die steeds vaker uit de eigen omgeving komen.“

Soms echter wordt de ondernemer gedwongen zich in iets te verdiepen. Hij noemt een opdracht die hij kreeg voor de inrichting van een tuin bij een psychogeriatrische inrichting. „Dat is een echte doeltuin waarin je veel gebruiksmogelijkheden moet aanbieden. Zo'n tuin inrichten lukt alleen maar door veel over dit onderwerp te lezen, erover te praten met het personeel dat er werkt en door te kijken naar de bewoners.“ In die tuin heeft hij, samen met een heel team van betrokkenen, gekozen voor veel oude plantensoorten die de mensen herinneren aan vroeger. Geuren spelen daarbij een rol. „Als de planten de mensen aanleiding geven voor een gesprek, dan heb je goed op de doelgroep ingespeeld.“

Voor velen ligt het niet voor de hand, maar ook het bestuurswerk bij de VHG en de Elca dwingt tot nadenken over veranderingen en kwaliteit. Wissing: „Door het bestuurswerk word ik voortdurend gedwongen op de hoogte te blijven. Eigenlijk ben ik constant op cursus. Als we in het bestuur spreken over Groenkeur, word ik gedwongen te denken over, of te kijken naar kwaliteit. En omdat ik voorzitter ben van de bedrijvenkring van de Elca (European Landscape Contractors Association, de Europese branchevereniging) word ik gedwongen deel te nemen aan buitenlandse reizen. Als ik niet in dat bestuur zat, zou ik misschien minder meegaan omdat het op mijn bedrijf te druk is. Nu moet ik. Als ik dan in Helsinki in een particuliere tuin sta, moet ik wel met collega's filosoferen over wat we in die tuin zien. Door het drukke werk kan ik geen zware studie volgen. Maar als anderen mij voeden ... dat is toch het mooiste wat er is?“ ■

1 Nico Wissing: „Nadenken over wat je ziet“

2 De sfeer die binnenshuis heerst, brengt de Megchelaar terug in de tuin.

3 De ontwerper laat de natuur en gebruiksvoorwerpen graag in elkaar overgaan. Als de planten in deze zelf ontworpen ligbank groeien, ontstaat een heel zacht bed.